

عنوان مقاله:

تبیین مفاهیم تاب آوری و مقایسه تطبیقی مدل های تاب آوری شهری

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای دانشگاه علوم تحقیقات تهران، ایران

حمیدرضا کریمی - کارشناس عمران

خلاصه مقاله:

آنچه امروزه در مباحث برنامه ریزی و مدیریتی شهرهای جهان مطرح می گردد، تاب آوری شهرها است که اهمیت آن با توجه مخاطرات طبیعی، مصنوع و پیامدهای آن امری بدیع و ضروری می نماید. در دهه های اخیر، رویکردهای مقابله با بلایای طبیعی مفهوم جدیدی را تحت عنوان تاب آوری شهری برای آمادگی هرچه بیشتر در برابر بلایا مطرح کرده اند علی رغم شهرت کنونی و کاربرد رایج مفهوم تاب آوری در مقابل مخاطرات طبیعی در پژوهش های علمی، و سیاست گذاری ها، ادراک نظری محدودی درحوزه تاب آوری وجود دارد. برای مثال، چگونگی عملیاتی شدن این ایده و عوامل تعیین کننده تاب آوری و چگونگی اندازه گیری این عوامل هنوز بطور کامل روشن نیست. از این رو مطالعه حاضر با آگاهی بر چالش موجود به تفهیم و تبیین تاب آوری در مقابل مخاطرات طبیعی، درصدد است با مطالعه کتابخانه ای و اسنادی، به بررسی و مطالعه جایگاه ادبیات و تاب آوری، در میان مفاهیم مختلف پرداخته و به بررسی مدل ها و ارزیابی روش های تاب آوری بپردازد. مطالعه نشان داد بیشتر مدل هایی که ارائه شده اند، بر عوامل مشابهی (مانند منابع اقتصادی، سرمایه ها، مهارت ها، اطلاعات، دانش، حمایت و شبکه های حمایتی، دسترسی به خدمات و ارزش های مشترک جامعه) که نمی توانند باعث کاهش آسیب پذیری و افزایش تاب آوری جامعه به دنبال تهدیدهایی مثل سوانح طبیعی شوند، توجه کرده اند. بعبارت دیگر، سرمایه اجتماعی را می توان مفهوم مشترک در همه این مدل ها دانست که به صورت مثبت با تاب آوری جامعه همراه است. از این رو، محدودیت بیشتر این مدل ها تمرکز روی یک یا چند بعد از تاب آوری با مداخله و مشارکت اندک اجتماعات محلی است و در سطحی وسیع تر به این مفهوم نمی پردازند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، مخاطرات طبیعی، آسیب پذیری، اجتماع تاب آور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407759>

